

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשר ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון של"ח **שמיוני** תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה מלאכה מרובה מלאכה מלאכה (תשמ"א)

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשר ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

מעלת גרה ומפריס פרסה

שֵׂאִין אוֹכְלִין לְהִנָּאת עֲצָמִן

ענין מעלת גרה הוא מבחינת מדת הצדיקים שממעטין באכילה ושתיה בבחינת צדיק אוכל לשבע נפשו, והרבה פעמים מתענים לגמרי פי מרגילין עצמן במדת העולם הבא שאין בו אכילה ושתיה, רק אף על פי כן כל זמן שהם בעולם הזה אז ההכרח גם להם לאכילה ושתיה בבחינת עלית לקרוא הלך בנימוסה. ומאחר שהוא אצלם רק בבחינת הכרח, על כן מסתפקין במיעוטא ורעותא דשבעא שויה עליהון בכל פעם ממה שאכלו כבר ביום אתמול או לפני שעות הרבה, שזה בחינת מעלת גרה וניזונת ממה שאכלה כבר.

וגם מאחר שאכילתן הוא רק על פי ההכרח ולא להנאת עצמן, על כן הם בבחינת המלאכים כשבאו בעולם הזה אצל אברהם אבינו הכרחו לאכול ונאמר בהם ויאכלו, ואמרו רז"ל וכי אוכלין היו אלא נראין כאוכלין וראשון ראשון מסתלק, כמו כן בחינת אכילת הצדיקים שהיא רק בבחינת נראין כאוכלין אכילה גשמית כשאר בני אדם, אבל באמת הם רחוקים מזה לגמרי, וגם בשעת האכילה מחשבתם דבוקה למעלה למעלה, וניזונין רק מאור החכמה העליונה, וכמוכן בזהר הק', וזה גם כן בחינת מעלת גרה שגרה שגרה כאוכלת ואינה אוכלת.

ופרסות סדוקות מורה גם כן על מדת הצדיקים, שאין להם מעמד חזק על רגליהם בעולם הזה, רק תמיד הם בבחינת פרס פריסת מלכותה, כי יש להם ספקות ושברון וחלוקה, גם לענין שכרם בעולם הבא, וכמו שדרשו רז"ל למה נקוד על לולא אמר דוד יודע אני שיש קבול שכר לצדיקים בעולם הבא ואיני יודע אם יש לי חלק עמהם, ור' יוחנן בן זכאי אמר ולא עוד אלא שיש שתי דרכים לפני וכו', מה שאין כן במדת הרשעים כל זה להפוך, כי פרוכים מאד אחר תאוות עולם הזה, ואינם יכולים להשביע עצמם בבחינת והכלבים וכו' לא ידעו שבעה ובחינת ובטן רשעים תחסר. וזה בחינת שבהמה טמאה אינה מעלת גרה, כי תכף שבוילעת המאכל כאלו נשכח זכרו ומצפת רק למאכל עוד, וגם בשעת האכילה נלכדת ונקשרת מאד בגשמיות הנאת האכילה, כי לועסת את המאכל היטב בשניה וממלאת תאוותה בכל האפשר, ואף על פי כן לא ידעו שבעה וכאלו לא אכלה כלל. ופרסותיה קלוטות כי נדמה להם שמעמד רגליהם חזק בעולם הזה, ולא עוד אלא שבטוחין בעצמן שיהיה להם גם שכר בעולם הבא, ובחינות אלו הם סימני טמאה.

נחת השלחן יורה דעה ע"ט

עמוד זה נתרם לזכות

הר"ר בן ציון בן מלכה הי"ו - וכל משפ' שיחיו

ספירת העומר

טוֹעַמִיָּה

ענינא דיומא

צַעֲקַת הַלֵּב מִמַּעַמִּיקִים

וְזֶה בְּחִינַת גְּדֹל הַצַּעֲקָה מִמַּעַמֵּק הַלֵּב שְׁנוּחֵה־גִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכְּשִׁירִים לְצַעֵק בְּשַׁעַת הַסְּפִירָה, כִּי הוּא בְּחִינַת צַעֲקַת הַלֵּב מִמַּעַמִּיקִים כִּדֵּי שְׁנוּזָכָה לְהַמְשִׁיךְ יַעֲצוֹת עֲמֻקּוֹת כִּדֵּי שְׁנוּזָכָה לְטָהֵר עַל יָדָם מִזִּהְמַתְּנוּ וּמִטְמֵאֵתְנוּ. כִּדֵּי שְׁנוּזָכָה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה בְּשָׁבוּעוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת כָּלֵל כָּל הָעֲצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, כִּי כָלֵל הַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת תְּרִי"ג עֲטִינ דְּאֹרִיתָא וְהַעֲקָר כִּדֵּי שְׁנוּזָכָה עַל יָדָם לְאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁהוּא הַעֲקָר:

ליקוטי הלכות ראש חודש ו' ז

גְּדֹל הַהֶתְעוֹרְרוֹת בְּתִשְׁוֹקָה נִפְלְאָה

וְזֶהוּ בְּחִינַת גְּדֹל הַרְצוֹן דְּקַדְשָׁה שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הַכְּשִׁירִים בְּשַׁעַת הַסְּפִירָה, כִּנְרָאָה בַּחוּשׁ גְּדֹל הַהֶתְעוֹרְרוֹת בְּתִשְׁוֹקָה נִפְלְאָה בְּעֵת שִׁישְׁרָאֵל מִמַּקְיָמִין מִצּוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר, כִּי הַעֲקָר מִצּוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר הוּא לְהַגְבִּיר הַרְצוֹן דְּקַדְשָׁה, לְהַמְתִּיק הַדֵּינִים עַל יְדֵי זֶה וּלְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְכַנ"ל.

ליקוטי הלכות הכשר כלים ד' ל

לאחר הפסח

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

בְּשָׁבוֹעַ הָרִאשׁוֹן זָכוּ לְשַׁבַּת

ועל כן תכף בשבוע הראשון של ספירה זכו לשבת, כי שבת במרה נצטוו והם באו למרה תכף אחר קריעת ים סוף שהיה בו של פסח. ואחר כך חזרו ונצטוו על השבת בשבועות בעשרת הדברות, הינו בחינת שתי שבתים, בחינת שתי התשובות שזכו ישראל כנ"ל. ששבת הא' נעשה משבעה ימים הינו התשובה הראשונה, ושבת שניה נעשה על ידי בחינת שבע שבתות, על ידי בחינת תשובה על תשובה כנ"ל עד שזוכין לתכלית ההשגה שהיא תכלית התשובה, כמו שמבאר שם ואזי זוכין ליום החמשים, שהוא בחינת יובל שבא אחר שבע שבתות שנים גם כן, שהוא בחינת שער העליון תכלית ההשגה ששם בתכלית עקר התקון בבחינת המתן, בחינת פתר, בחינת תכלית הידיעה אשר לא נדע כנ"ל.

וזה בחינת שני שבתים שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין. כי הגאולה תלויה בתשובה, כמו שכתוב, ובא לציון גואל ולשבי פשע. ושלמות התשובה על ידי בחינת שני שבתים, דהינו תשובה על תשובה כנ"ל. וזה בחינת מזקק שבעתים שבע פעמים שבע, בחינת שבת שבתון, דהינו שעושין תשובה על תשובה עד שעושין שבת לשבעה שבתים כמו השבת הראשון שהוא לשבעה ימים כנ"ל. וזהו תכלית הזקוק והצרוף, תכלית התשובה כנ"ל.

ליקוטי הלכות ספירת העומר א'

עמוד זה נתרם ליכות

הר"ר נתן יעקב בן יענטא פראדל הי"ו

לאחר הפסח

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

כּי אֶקַח מוֹעֵד

כְּשֶׁאָמַר פַּעַם אֶחָד מֵאַנְ"שׁ לְהִרְבּוֹת
מִטְשַׁעְתְּרִין ז"ל, אַחֲרֵי יְמֵי הַפֶּסַח, הִנֵּה כָּבֵר
עָבְרוּ יְמֵי הַפֶּסַח.

אָמַר לוֹ הִרְבּוֹת שְׁלֵא נָכוֹן לֹאמַר כֵּן, אֵלֶּיךָ צָרִיךְ
לֹאמַר שֶׁהַפֶּסַח כָּבֵר נִכְנָס וְלֹא שֶׁעָבַר,
"אַרְיִין גִּינוֹמְעֵן דְּעַם פֶּסַח".

וְהוּא עַל פִּי מַה שְּׁרַבְנוּ אוֹמַר בְּתוֹרַת קל"ה
עַל הַפֶּסֶח "כִּי אֶקַח מוֹעֵד" שְׁמִקְבָּלִין
וְלוֹקְחִים אֶת הַיּוֹם טוֹב, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין
לְעֲנוּת, כְּמִבּוֹאֵר שָׁם בְּפָנִים הַתּוֹרָה, עֵין שָׁם,
וְכֵן נַעֲשֶׂה בְּכָל חַג כְּשֶׁמְכַבְּדִים אוֹתוֹ כְּרֵאוּי,
שְׁנִלְקַח וְנִכְנָס לְטוֹבָה בְּמִסְפָּר יְמֵי חַיֵּי הָאָדָם.

שיח שרפי קודש ח"ג שלב

עמוד זה נתרם לזכות

הר"ר בן ציון בן מלכה הי"ו - וכל משפ' שיחיו

ענינא דיומא

טועמיה

פרקי אבות

הַצְדִּיק מִצְדִּיק אֶת כָּל־

זוֹה שְׂאוֹמְרִים פְּרָקֵי אָבוֹת בִּימֵי הַסְּפִירָה מִפְּסַח עַד עֵצְרֵת, זֶה בְּחִינַת תּוֹכְחָה שֶׁל הַצְדִּיקֵי אָמֶת וְכוּ', כִּי מִסְכַּת אָבוֹת הִיא כְּלָה תּוֹכְחָה וּמוֹסֵר הַשֶּׁבֶל שֶׁעַל יְדֵי זֶה חוֹתְכִין אֶת הַמַּלְכוּת חֲכָמָה תִּתְּאֶה הַנַּ"ל וּמַעֲלִין אוֹתָהּ לְאוֹר הַפְּנִים שֶׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת בְּנִ"ל.

וְעַל כֵּן קָדַם פְּרָקֵי אָבוֹת מִתְחִילִין הַמְּשֻׁנָּה: כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', לְהוֹרוֹת שְׂאֵף עַל פִּי שֶׁהַצְדִּיקִים אוֹמְרִים לָנוּ תּוֹכְחָה וְלִפְעָמִים תּוֹכְחָתֵם בְּדַרְךְ בְּזִיוּן. אִין פּוֹנְתֵם לְרַחֵק אוֹתָנוּ חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי בְּאֵמֶת כָּל פּוֹנְתֵם רַק לְקַרְבֵּי, כִּי הֵם מַעֲלִין וּמוֹצִיאִין הַטּוֹב שֶׁבָּנוּ, כִּי הֵם מִסְתַּכְּלִין עַל הַטּוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ בְּשַׁעֲרָה. וְעַל כֵּן בְּאֵמֶת כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: וְעַמּוֹ כָּל־צְדִיקִים וְכוּ'. כִּי לְכַאוֹרָה תִּמְוֶה מָה שֶׁכִּתּוּב וְעַמּוֹ כָּל־צְדִיקִים, כִּי הֲלֹא אָנוּ רוֹאִין כְּמָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵינָם צְדִיקִים, יִמְחַל לָהֶם ה' יִתְבָּרֵךְ! אֲךָ בְּאֵמֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרְאִים צְדִיקִים עַל שֵׁם הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁמִּצְדִּיק אֶת כָּל־כָּל־כָּל, כִּי הוּא מִתְיַגַּע לְחַפֵּשׂ וְלִמְצֹא נִקְדוֹת וּשְׁעֵרוֹת טוֹבוֹת בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְעַל יְדֵי זֶה מִצְדִּיק אוֹתָם עַד שֶׁנִּקְרְאִים כָּל־כָּל־כָּל צְדִיקִים, וְכָל מִי שֶׁמִּקְרָב וְנִכְלָל יוֹתֵר בְּהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא נִקְרָא יוֹתֵר בְּשֵׁם צְדִיק, וּבְכַח הַצְדִּיק הָאֵמֶת כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי הַצְדִּיקֵי אָמֶת נִקְרְאִים מִצְדִּיקֵי הָרַבִּים, כְּמוֹ שֶׁכִּתּוּב וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים וְכוּ'. כִּי הֵם מִצְדִּיקִים כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִיוּ כָּל־כָּל־כָּל נִקְרְאִים בְּשֵׁם צְדִיקִים וְעַל יְדֵי זֶה יְהִיָּה לְכָל־כָּל חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

ליקוטי הלכות נזיקין ד' כא

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז' רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה:

כַּמָּה צַדִּיקִים זְעַנְעוּ עַרְשֵׁיט
אוּיס גִּיבְרָאכֵן גִּיווארן פון
זייערע תאַוֹת
עֵהרשֵׁיט אויף די עֵלְטער

~ תרגום ~

כַּמָּה צַדִּיקִים שָׁבְרוּ וּנְפָטְרוּ מִתְּאֻוֹתֵיהֶם לְגַמְרֵי רַק בְּזַקְנוֹתֵיהֶם

ועם זה יש המשך לשיחה, שדברתי עם רבי אברהם ז"ל, מה שביאר אביו, הלא הוא רבי נחמן טולטשינער ז"ל, מאמר חז"ל אודות זקני עם הארץ: כל זמן שמזקינים דעתן מטרפת וכו', על פי המשל מסוחר אחד, שנסע עם בעל עגלה גוי שכור, בכל מקום שהגיעו לקרעטשמע, נכנס הגוי לשותות ושתה עם השכורים זמן רב, ואגב הגיעו גם לקרעטשמע שהיתה חרבה, וגם אז ירד הגוי מהעגלה אל החרבה, ובכל חלון פתח והסתכל וגנח. כשעלה בחזרה על העגלה, שאלו הסוחר: מה זה שגם אצל החרבה ירדת מהעגלה להסתכל ולגנח? השיב לו הגוי, שזאת עשה בזכרו את הימים הטובים שהיה לי כאן, שהייתי שותה יחד עם החברים ואכלנו ושתינו ושכרנו והיינו שמחים, ועכשיו אוי ואבוי על זה יש לקונן. כן, זקני עם הארץ שמנעוריהם הרגלו בתאוותיהם ולא היה להם שום געגועים לשבר איזה תאוה, ובכן לעת זקנותם, שהיצר מתאוותיהם נשאר, אבל הגוף ואיבריו חרב, אין במה למלאות תאוותיהם, וזוכרים איך שעשו מה שעשו, והיה להם תענוג, ועכשו אינם יכולים למלאות תאוותיהם, אוי ואבוי להם, ודעתם מטרפת ומבלבלת ומשגע מזה. אבל זקני תלמידי חכמים, שכל ימי נעוריהם היו מלאי געגועים לאי התמלאות התאוות וחפצו רק לשברם ולנתצם, אולם בימי הנעורים היו מלאי צער מהתאוות והאיברים הבריאים והשלמים המסגלים להם, ובכל פעם נסו לשברם והיה להם יסורים וכו', אמנם, כשהגיעו ימי הזקנה ונחלשו האיברים, ובכן דעתן מתישבת עליהם, כי אין להם עוד מלחמה כמו בימי נעוריהם, ושמחים, שעכ"פ בסוף ימיהם זכו למה שרצו.

אבני"ה ברזל סב

זמני שבת קודש פרשת שמיני

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:32	6:31	6:48	6:43	6:41	6:42	7:27	7:12
שקיעה ערב שב"ק	7:11	7:10	7:10	7:12	7:10	7:11	7:48	7:34
חצות הלילה	1:34	1:35	1:36	1:35	1:35	1:35	2:25	2:05
עלות השחר	4:56	4:57	4:57	4:53	4:56	4:53	4:26	4:51
עטיפת הטלית	5:20	5:20	5:20	5:17	5:20	5:17	5:00	5:19
נץ החמה	6:11	6:12	6:12	6:09	6:12	6:10	6:09	6:18
סוף זמן קר"ש מג"א	8:36	8:37	8:37	8:34	8:37	8:35	8:27	8:40
חצות היום	12:39	12:40	12:41	12:38	12:40	12:39	12:59	12:56
שקיעה יום שב"ק	7:12	7:11	7:10	7:13	7:11	7:12	7:50	7:35
צאת השבת	7:46	7:47	7:48	7:47	7:47	7:47	8:40	8:47
צאה"ש 72 דק'	8:24	8:24	8:23	8:25	8:24	8:24	9:02	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בניונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בניונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת תזריע מצורע

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יה	יט	כ	כא	כב	כג	כד
פכ:	פג.	פג:	פד.	פד:	פה.	פה:
קמד	קמה	קמו	קמוז	קמח	קמוט	קנ
שיט	שכא	שכג	שכה	שכו	שכט	שלא
👉 תורה ל"ו – בקרוב עלי מרעים						התורה הזמנית